

Wandelroute Langenboomse Bossen - De Kuilen

Waar: [Langenboomse bossen en De Kuilen](#)

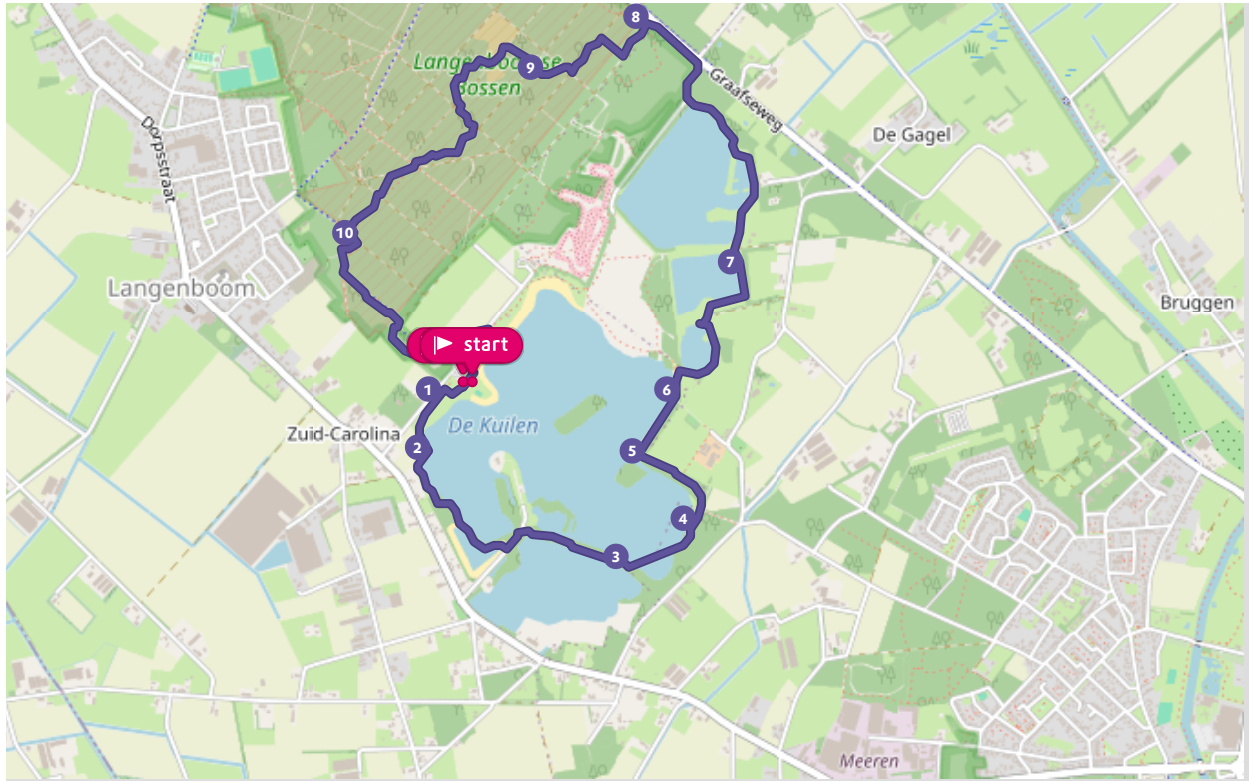
🕒 2 uur 12 🚶 6,6 km

Over de route

Eerst lekker uitwaaien aan het water en speuren naar vogels op de plas. En dan door het bos weer terug naar het strandpaviljoen.

Volg voor de route de groene pijltjes.

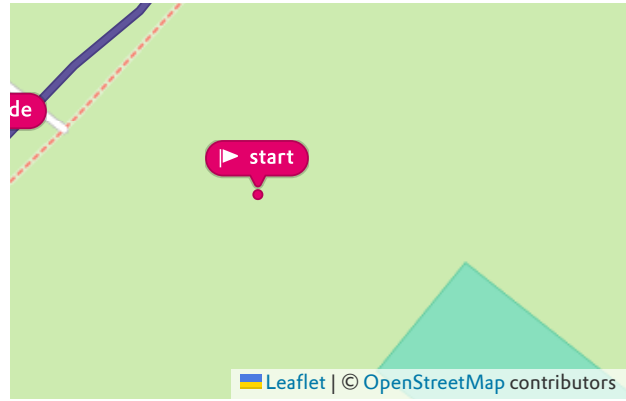
Kaart

Waar kun je starten

Strandpaviljoen De Kuilen

📍 Fazantenweg 16, 5453 JM Langenboom (NB)

Wat kom je onderweg tegen?

1. Hindernissen

Voordat we de natuur induiken, kom je een aantal opvallende houten constructies tegen in het veld. Op trainingsdagen draven hier paarden, wagens en hun menners tussen de constructies door. De lokale menvereniging traint hier voor menwedstrijden. De uitdaging is om met paard en wagen zo snel mogelijk door de hindernissen te rijden.

2. Uitzicht over de plas

Het eerste deel van de route loopt langs de plas. Sta regelmatig even stil en geniet van het uitzicht. Dit 'meer' is in de afgelopen tientallen jaren ontstaan door de zandwinning in het gebied die inmiddels is gestopt. Nu geniet je van de mooie natuur en kun je bij warm weer een frisse duik nemen vanaf het recreatiestrand.

3. Schotse hooglanders

Je betreedt nu het domein van de Schotse Hooglanders binnen. Deze prachtige runderen zorgen niet alleen voor mooie foto's in dit gebied, ze hebben een heel belangrijke rol bij het natuurbeheer. Deze vierpotige werknemers van Natuurmonumenten grazen hier en houden zo het gebied open. Ondanks hun vriendelijke karakter blijven het wilde dieren, houd daarom minimaal 25 meter afstand.

4. Verborgene kikkerpoel

Je kunt ze niet zien, maar wel horen: de kikkers die hier vlak bij in een poel leven. Hier komen zowel de groene als kikker voor, die soms moeilijk uit elkaar te houden zijn. Sommige bruine kikkers zijn bijna groen van kleur, en andersom. Het duidelijkste verschil tussen de twee soorten, is de lichtgroene streep die bij de groene kikker over zijn rug loopt.

5. Voormalig vliegveldje

Aan je rechterhand zie je een langgerekte zandwal met bomen en struiken erop. Dit is één van de overblijfselen van een tijdelijk vliegveldje dat hier in de Tweede Wereldoorlog heeft gelegen. De geallieerden legden dit vliegveld eind 1944, begin 1945 aan. Hier kwamen enkele barakken en er konden meerdere vliegtuigen landen. Het vliegveld was nodig als extra steun aan het front, om vliegbasis Volkel te ontlasten en risico's te spreiden.

6. Watervogels

Dit waterrijke gebied trekt vele watervogels aan. Vanaf deze plek heb je mooi zicht op het water en de vogels. Er zitten veel eenden en ganzen, waaronder Canadese gans, Nijlgans, wilde eend, slobbeend en het nonnetje. Hoe het nonnetje aan zijn naam komt, dat mag duidelijk zijn. Het mannetje heeft een prachtig wit verenkleed met zwarte lijnen. Vanwege het verenkleed zou je een andere eend met het nonnetje kunnen verwarren. De kuifeend heeft nog meer een nonnenkleed, maar deze herken je aan de kuif op zijn kop. Andere vogels Misschien zie of hoor je nog een bosrietzanger, goudvink of een van de andere struweelvogels die het gebied rijk is en die een plekje vinden in de vele struiken, het struweel, vlak bij het water.

7. Plas-dras

Je bent nu bij plas-dras. En zo noemen we het niet voor niks, want het is hier het grootste deel van het jaar vrij drassig. Door meststoffen uit de landbouw was de bodem hier heel voedselrijk. We hebben hier de bovenlaag weggehaald en houden met beheer het gebied nu open. Zo ontstaat er een leefgebied voor kwetsbare dier- en plantensoorten, zoals de kleine plevier. Afleidingsmanoeuvre Een andere vogel die je hier kunt zien, is de kievit, die hier in het voorjaar broedt. De moedervogel beschermt haar eieren en jongen op een bijzondere manier. Als de kievit een roofdier, zoals een buizerd of vos ziet, dan haalt ze op een afstandje van het nest een mooie streek uit! Ze roept en vliegt onhandig op en doet alsof ze gewond is. Ze lijkt daardoor een makkelijke prooi! Maar schijn bedriegt en met deze afleidingsmanoeuvre lokt ze het roofdier weg van het nest.

8. Het bos in

Je verlaat hier het waterrijke gebied van De Kuilen en duikt De Langenboomse Bossen in. In de 19e eeuw vond je hier nog heide en stuifzand. Begin 20e eeuw hebben de mensen het gebied omgevormd en er dennenbossen aangeplant voor houtproductie. Sinds 2000 zijn Langenboomse Bossen in eigendom en beheer van Natuurmonumenten. Wij willen dat de eentonige bossen zich weer op een natuurlijke manier kunnen ontwikkelen. Daarom halen we op sommige plekken bomen weg. Loofbomen en struiken als lijsterbes, vuilboom, inlandse eik en berk, krijgen zo weer licht en ruimte om hier tot volle bloei te komen. Goed voor de stoelgang. De vuilboom dankt zijn naam mogelijk aan de onaangename geur van de verse bast. Een andere verklaring van de naam is de laxerende werking die de schors heeft. Je kunt hierdoor het 'vuil' makkelijker uitscheiden.

9. Drummer in het bos

In dit bos leven de zwarte specht, de kleine en de grote bonte specht. Zij hakken nestholtes in dode bomen, die wij daarvoor bewust hebben laten staan. Ook zoeken ze hier naar insecten. Hoofdpijn. De grote bonte specht roffelt er op de bomen soms flink op los, tot wel 15 slagen per seconde! Dat hij geen hoofdpijn krijgt, dankt hij aan verschillende mechanismen die de klappen opvangen als een soort schokdemper. Zoals een sterke, maar elastische snavel en zijn tong die in zijn kop om de schedel heen loopt en zo klappen opvangt.

10. Gedeelde natuur

Aan het begin van de wandeling maakte je al kennis met de menvereniging, met wie Natuurmonumenten het gebied deelt. We delen de Langenboomse Bossen ook met defensie. Je steekt nu een van haar oefenwegen over. Defensie gebruikt dit deel van het gebied namelijk om te oefenen. Dit levert geen gevaar op voor recreanten, maar blijf wel op de paden.